

Dosar 961AI/2018

Către Curtea Constituțională

Ref: Amicus Curiae referitor la verificarea constituționalității Legii pentru modificarea și completarea Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, precum și pentru modificarea și completarea Legii nr.304/2004 privind organizarea judiciară.

Stimate Doamne Președinte, onorați judecători,

Subsemnata/ul ....., domiciliat
în ....., județul .....,
CNP....., adresa
de email.....,
telefon....., mă adresez Curții folosind procedura Amicus Curiae în
legătură cu decizia pe care Curtea urmează a o pronunța cu privire la sesizarea formulată de către
Înalta Curte de Casație și Justiție, Partidul Național Liberal și Uniunea Salvați România referitor la
propunerea legislativă menționată mai sus.

Astfel, propunerea legislativă a fost înregistrată la Senat sub nr. L239/18.04.2018. Ea a fost dezbătută la data de 7 iunie în Comisia specială comună a Camerei Deputaților și Senatului pentru sistematizarea, unificarea și asigurarea stabilității legislative în domeniul justiției; în raportul din 11 iunie apar 316 amendamente admise și 168 amendamente respinse. Apoi, pe 13 iunie s-a înscris pe ordinea de zi a Plenului și s-a adoptat. În aceeași zi proiectul de lege a fost înregistrat la Camera Deputaților sub nr. PL-x 373/2018 și s-a trimis din nou la Comisia specială. Potrivit raportului din 18 iunie, aceasta a admis 48 de noi amendamente și a respins 135 de noi amendamente. Fără ca raportul să fie încă redactat, în aceeași zi proiectul de lege a fost înscris pe ordinea de zi a plenului Camerei Deputaților, unde a fost dezbătut și votat.

Comisia specială și-a depășit mandatul. Astfel, potrivit prevederilor Hotărârii nr 69/2017 a Parlamentului României prin care a fost înființată această Comisie specială, ea avea ca obiectiv includerea în Codul de procedură penală a deciziilor Curții Constituționale și a Directivelor Europene, respectiv punerea în acord a Codului cu rapoartele GRECO. Mai mult, potrivit Expunerii de motive, proiectul de lege în cauză și-a propus doar punerea în acord a Codului de procedură penală cu 18 decizii ale Curții Constituționale, două directive europene și cu jurisprudența CEDO, urmând a fi modificate doar 35 de articole. Or, în forma finală a proiectului s-au operat sute de modificări ale Codului. Prin urmare, toate modificările care au depășit obiectul Comisiei speciale ar fi trebuit discutate în procedura obișnuită – cu raport de la comisiile juridice ale celor două Camere și dezbateri în fiecare Cameră parlamentară.

Procedura legislativă urmată este profund defectuoasă. Utilizând pașii legali doar din punct de vedere formal, Parlamentul a deturnat o procedură esențială pentru funcționarea democrației, care presupune dezbateri publice cu toți factorii implicați, admiterea sau respingerea motivată a amendamentelor, dezbateri în cadrul plenului camerelor parlamentare. Practic, sute de amendamente au fost admise sau respinse într-un timp atât de scurt încât participanții la procedură nu

au putut nici măcar să le lectureze. Procedura urgentă prin care s-a adoptat această propune legislativă nu a fost justificată, iar graba cu care s-au desfășurat discuțiile din Comisia specială ridică mari suspiciuni asupra intențiilor parlamentarilor.

Calitatea legii este profund criticabilă. Modificarea Codului a fost inițiată în anul 2006. Redactarea lui și studiul de impact realizat a costat România milioane de euro. Codul a fost adoptat de Parlament în anul 2010. Apoi a fost modificat masiv în anul 2013 și a intrat în vigoare în anul 2014. La acea dată era prezentat ca o mare realizare a României, înglobând cele mai moderne prevederi legislative ale altor state. Adoptarea lui a fost apreciată de Comisia Europeană. În mod inacceptabil, acum se dorește o modificare substanțială a acestui cod. Fără o expunere de motive acceptabilă, fără studii de impact, fără consultarea corpului magistraților, polițiștilor și avocaților, constat că un astfel de proiect legislativ discutat și adoptat în grabă nu întrunește condițiile de claritate și previzibilitate inerente unui act normativ care ar trebui să fie valabil câteva decenii.

Voința legiuitorului este contrară interesului public. Cât timp președintele Camerei Deputaților este un condamnat penal și acesta este președintele partidului care deține majoritatea în Parlament, și cât timp acesta își cere scuze miilor de deținuți din penitenciare (declarație publică din 22 iunie 2018), este evidentă intenția sa de a face modificări care să împiedice tragerea la răspundere penală a celor vinovați de comiterea unor infracțiuni. Onorată Curte, toate modificările intenționate sau aduse codurilor penale, începând cu vara fierbinte a anului 2012, au vizat un singur lucru: protejarea infractorilor. Nu a fost vorba nicicând de protecția victimelor infracțiunilor sau de asigurarea unui proces echitabil. Or, această practică deja încetățenită pune în pericol apărarea drepturilor și libertăților fundamentale ale cetățenilor onești, funcționarea democrației și însăși siguranța națională – valori supreme ocrotite de art. 1 din Constituția României.

Stimați judecători ai Curții Constituționale,

Prin rolul său, Curtea este singura autoritate care poate împiedica consacrarea legală a unui set de norme care dăunează spiritului Constituției. Când o astfel de lege este adoptată doar pentru a proteja infractorii, când are loc un simulacru de dezbatere, atunci înseamnă că parlamentarii nu legiferează, ci ei uzurpează o funcție esențială aparținând unui Parlament autentic prin care se exercită suveranitatea poporului.

Într-o astfel de situație, singura cale de a bloca promulgarea unui asemenea act normativ și de a împiedica practici viitoare identice, este admiterea de către Curtea Constituțională a sesizărilor depuse.

Cu deosebită considerație,

.....